

Nr 57

Av herrar Levin och Arweson, om inventering av de vattendrag, där vandringsfisken går fram, m. m.

Laxfiskar av olika arter tillhöra de mest värdefulla av våra fiskslag, och fisket av dessa har en mycket stor betydelse. Längs östersjöområdet kuster bedrivs ett betydande yrkesfiske efter lax, och för stora delar av befolkningen i inlandet är husbehovsfisket efter laxfiskar av en avgörande betydelse. För sport- och nöjesfiskarna utgör fångst av laxfiskar de allra mest eftersökta fiskena.

De flesta laxarter, liksom ålen, tillhöra de så kallade vandringsfiskarna, som ha det gemensamt att de någon tid för lek eller uppväxt uppehålla sig i de rinnande vattnen. Den fortgående förstöringen av dessa vatten genom föroreningar från industrier och samhällen samt överbyggnader med kraftverksdammar utgöra ett mycket allvarligt hot mot dessa fiskslag. De försök som pågå och länge pågått att på konstlad väg uppehålla beståndet av vandringsfisk i vattendrag som genom avspärrningar eller intensiva föroreningar omöjliggjort fiskens vandringar ha visat att detta, med nu kända metoder, knappast låter sig göra till rimliga kostnader. En omfattande försöksverksamhet pågår emellertid, om vars resultat man ännu ej kan ge något omdöme, men en stor fara ligger i tidsutdräkten.

Utomlands har man, samtidigt med försöken att på konstlad väg uppehålla fiskbestånden, vidtagit åtgärder för att förbättra fiskens möjligheter till uppgång i sådana vatten, där betingelser för fiskens lek och ynglets uppväxt fortfarande finnas men naturhinder eller konstlade hinder försvåra eller omöjliggöra fiskens vandring. I vissa fall har man därvid redan uppnått påvisbara resultat. Även i vårt land finnas många vattendrag, som ej utnyttjas för vattenkraftens tillvaratagande, men där naturliga hinder eller konstlade hinder, ofta i form av förfallna och ej längre använda dämningar, omöjliggöra fiskens vandring och ovanför liggande områdens utnyttjande för produktion av vandringsfisk. Det skulle vara av stor betydelse, om dessa vattendrag helt kunde utnyttjas och fisket där kunde få möjligheter att utvecklas till gagn för både trakten och mera avlägsna orter där fisket bedrivs efter de fiskslag, som producerades inom dessa ej tidigare utnyttjade vattenområden.

Som ett första led i strävanden att på ett bättre sätt utnyttja vattendragen för produktion av vandringsfisk borde en inventering av dessa vattendrag ske samt förslag uppgöras för undanröjande av där befintliga hin-

der. De hos de olika hushållningssällskapen anställda fiskeritjänstemännen borde vara de som ha den bästa lokalkännedomen. De böra därför i första hand anlitas och verksamheten samordnas genom vederbörande fiskeriintendent och fiskeristyrelsen. Kostnaderna för en dylik inventering liksom för de åtgärder i övrigt som kunna bli erforderliga böra kunna bestridas av de medel, som inflyta från kraftverksanläggningarna såsom kompen- sation för av dessa förstörda fiskevatten.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära inventering av de vattendrag, där vandringsfisken går fram, samt förslag om de åtgärder, som böra vidtagas för att förbättra framkomstmöjligheterna och fiskproduktionen i dessa.

Stockholm i januari 1956

Hans Levin

Bengt Arweson
